

Priit Põdra
võtab
õpetamisest...
Lk. 3

Õpside
ponnistused...
Lk. 4

REBASED
Lk. 6-7

JJ-Street
Lk. 8

Kuhu on
jäänud
leiva au?
Lk. 10

Alter Ego

NOVEMBER 2006

NR. 38

JÕGEVA GÜMNAASIUMI LEHT

5 krooni

Laulupidu on vaid samm kaugusel

Novembri avapauguks oli meie sega- ja neidudekoorile Viljandisse sõit. Ja otse loomulikult läksime me sinna lõõritama.

Õpetaja Maret rääkis laululaagrist juba millalgi oktoobri alguses, aga see lükkus edasi sügisvaheajaks. Niisiis asusimegi 1. novembri hommikul kell 9 teele Mulgi- maale. Seal pidid meiega kohtuma Rapla Laulustuudio koorid eesotsas Thea Paluojaga. Ootasime veidi ja siis olid raplakad platsis ning koosviibimine algas.

Esialgul laulsid poisid ja tüdrukud eraldi ja selgus, et kaaslastel on meist sammujagu ees. Mõnes mõttes oli see hea, sest nii oli meil, kellele toetuda. Teisalt oleks eraldi harjutades võimalik oma partiid täiesti nullist alustades ehk paremini selgeks õppida. Kuid kokkuvõttes saime meiegi oma lood

üsna hästi esitatud ja meelde jäi ka ikka enamik neist. Hiljem üksi oma kooriga lauldes võtsime veel läbi suurema osa sega- ja ühendkooride lugudest ning saime neistki rohkem sotti.

Aga muidugi ei olnud laulmine kahe päeva jooksul ainuke tegevus. Eks igaüks, kes käis, teab täpsemalt, mida tehti ja mida mitte. Ja no need, kes ei käinud, aimavad isegi. Vast. Hüva, vihjeks siis niipalju: tantsimine, õuduka vaatamine, lõputud vestlused, magamata öö

jne.

Tänuväärt ja lõbus oli juhendajate korraldatud viktoriin, mis pani tööle nii meie loogika kui fantaasia. No ja teadmised ikka ka. Küsimused käisid enamjaolt laulupeo, täpsemalt 2007. aasta suvel toimuva noorte peo „Ilmapuu” kohta, mille tõttu Viljandi Paalalinna Gümnaasiumis üldse peatusimegi. Ning neljapäevahommikune äratus laulmine/võimlemine raputas meilt ehk une vähemalt mõneks ajaks maha ja selle eest eriline tänu õpetaja Thea Paluojale.

Loodetavasti jäid kõik nende kahe päevaga rahule, mina igatahes küll. Iseasi, kas just Rapla noortega eriti sõbrustasime, peasi, et saime ise jällegi veel tugevamaks koosluseks ja laulupeokski oleme nüüd peaaegu valmis.

Merli Kirsimäe

Füüsikat teeme näost näkku

Kuigi kooli algusest on möödunud juba üle kahe kuu (uskumatu, kas pole?), mäletavad ehk nii mõnedki kaaslastest imestust, mida tekitas meis uuenenud füüsikaklass.

„Õige klass ikka või?” ja „Oh sa pagan, mis siin tehtud on!?” ning „Kuidas ma nüüd spikerdama hakkan, ah?” jne, seda loetelu võiks ilmselt veel jätkata. Klass oli õige ja

mahakirjutaminegi tõenäoliselt raskendatud.

Aga milleks selline muutus? Idee peale tuli õpetaja Vello Mägi, kelle sooviks oli õpilasi paremini näha ja vahest ka nende õpitulemuste parnemisele kaasa aidata, kui tahvel ja õpetaja kõikjale selgelt paista on. Ka „tähtsatel ninadel” polnud mõtte vastu midagi, nii see teoks tehtigi, tulemuseks ülikoolilik

astmetega ning palju hubasem klass. Õpetaja Mägi ütleb, et muudatus vastab tema ootustele ja nüüd näeb ta kõiki õpilasi näost näkku.

Ka noored ise paistavad rahul olevat, samuti kuulduv anonüümsetest allikatest, et spikerdaminegi omanäolises ruumis pole täitsa võimatu...

Alter Ego

Vajalik on leida oluline iseenda seest

Uhke punane ring ja kõik selle juurde kuuluv

Esimene veerand on juba läbi. Kui ei oleks hindeid, mis annavad tunnistust koolis veedetud ajast, võiks öelda, et pikk puhkus kestab edasi. Seda vaba nädalat, mis just läbi sai, on vaheajaks natuke palju nimetada, sest ta kadus meil käest lausa märkamatu ja nüüd oleme jälle kooli võimuses, või vähemalt peaksime olema.

Aeg-ajalt tundub, et me ei ole suvest ikka veel täielikult välja astunud ja ma ei pea siinkohal silmas kindlasti mitte ilma. Õppimistuhin on haaranud vaid väheseid. Kujud, kes koridoris vastu kõnnivad, on uimased, ei pane tähele väljas ja tegelikult kõikjal mujalgi valitsevat külma ning loodavad, et õige pea juhtub midagi, mis vabastab meid kohustusest, mille vajalikkust ei oska me veel hinnata.

Aga niikaua, kui midagi põrutavat, mis iganes see siis ka olema peaks, ei juhtu, peame avasüli vastu võtma kõik selle otsatu tarkuse, mida meile üritatakse pakkuda. Kui ainult oleks seda müstilist, kättesaamatut tahtejõudu... Kust seda küll leida? Vaja oleks taasavastada endas see laps, kelles uudishimu seljatab kõik teised tunded. Kui me suudaksime õppida lapseliku kerguse ja siira huviga, samas meeles pidades õpitu tähtsust praeguses hetkes ja ka edaspidi, polekski mingit probleemi.

Paraku on selline toimimine väga raske, kui juba kord õppima asutakse, üritatakse seda teha vankumatu tõsidusega, rikkudes tihtipeale nii oma tuju kui tulemusi. On ääretult keeruline kellelgi ette näidata, milline on parim viis teadmisi ammutada ja ka meelde jätta, igaüks peab sellele ise jälile jõudma. Ron Wild on sellegipoolest suutnud sõnastada kasuliku nõuande, mida me kõik võiksime järgida : „Otsi aegade tarkust, aga vaata maailma läbi lapse silmade.”

Alter Ego

9. septembril 2006 avati meie kooli endise staadioni asemel kaasaegne täismõõtmeline kergejõustikustaadion. 400 meetrisel ringil on kuus rada, mille kate on jalasõbralik. Ehituse eest vastutas AS Skanska EMV. Staadion läks maksma 16,7 miljonit krooni.

Avamispäeval pühitseti staadion sisse erinevate võistlustega, näiteks said kõik soovijad proovida kätt kuulitõukeringis. Kohal olid paljud spordifunktsionärid, alustades Olümpiakomitee esimehest Mart Siimannist ja Eesti Kergejõustikuliidu presidendist Erich Teigamägist kuni kohalike sporditegelaste ja huvilisteneni. Avamine oli siia toonud ka kahekordse juuniorite maailmameistri kuulitõukes, Margus Hundi ning noorte kolmikhüppe maailmameistri Kaire Leibaku. Tähelepanuväärne oli päev ka meie kooli 11.a klassi õpilasele Ketlin Hansenile, keda tunnustati II koha saavutamise eest Eesti noorte meistrivõistlustel odaviskes.

Staadion asub kahe kooli vahel, mis tagab suurepärased võimalused tundide läbiviimiseks. Küsitledes kaht kehalise kasvatuse õpetajat, Piret Kolli (Jõgeva gümnaasiumist) ja Rainer Vösastet (Jõgeva Ühisgümnaasiumist), selgus, et nüüdsest on ka tunnid elavamad ning õpilased entusiastlikumad. Võrreldes eelmise staadioniga, mis asus samas paigas, on kõik kardinaalselt muutunud. Endise asfaltraja asemel on uus jalasõbralik ja vett läbilaskev (st, et rajale ei jää vihmajärgseid lompe) kate. Ka õpilaste jooksuajad on umbes kahe sajandiku võrra paremaks läinud.

Uus staadion loob võimalused esinduslike võistluste korraldamiseks. P. Kolli andmetel peaks kevadel Jõgeval toimuma Eesti meistrivõistlused teatejooksus ning kindlasti on võistleva oodata ka TV 10 olümpiastardi noori.

Pealtvaatajaid huvitab kindlasti see, kas ka tribüünid ehitatakse. R.Vösaste sõnutsi on kirjutatud projekt nii tribüünide kui erineva inventari (tuulemõõturid, elektrooniline tabloom) rajamiseks ja muretsemiseks. Kas aga projekti ka rahastatakse, ei oska praegu keegi öelda.

Vajadusest uue spordiringi järele rääkis R. Vösaste juba 2001.a. 2006.a-ni oli Jõgeva ainus maakonnakeskus, kus puudus täismõõtmeline staadion. Võideldi selle ehitamise pärast mis võideldi, aga lõpuks on õnn meie õuele jõudnud- staadion on valmis ja ootab kõiki huvilisi sportima ning võistlustele kaasa elama.

Hanna-Maria Reinumägi

Alter Ego

lehtalterego@hotmail.ee

Peatoimetaja: Merli Kirsimäe

Toimetus: Hanna-Maria Reinumägi, Reelika Kokla,
Kadi-Liis Veiman, Laura Järv

Kujundus: Steven Meitus

Priit Põdra võtab õpetamisest võimalikult palju

Alates uuest õppeaastast on olnud reedeti võimalik koridoris näha üht noormeest muusikaklassi ja õpetajate toa vahel tuiskamas. Nii mõnelegi on ta ehk tuttav juba eelnevatest aastatest, kui ta veel ise selle sama kooli pingis istus ja end tihti ka aula lavalaudadel ilmutas. Priit Põdra, nüüdsest õpetaja Põdra on leidnud tee tagasi Jõgeva Gümnaasiumisse ja annab endast parima, et gümnaasiumiklasside õpilasi kultuuriliselt ja filosoofiliselt harida.

Selle aasta jaanuaris toimunud luulepäevade "Tuul elapsed" ajal küsis direktor Taisto Liivandi zhüriliikmelt Priidult, kas ta oleks huvitatud praktika korras andma meie oma gümnaasistidele kord nädalas kultuurilugu ja filosoofiat. Õp. Põdra vastas pikemalt mõtlemata jaatavalt. Õpinguid Tartu Ülikooli haridus-teaduskonna humanitaarainete osakonnas ei arvanud ta otsusega segavat, sest eelneva kahe aastaga oli kogutud juba piisavalt ainepunkte, et muretseda vaid bakalaureuse lõputöö kirjutamise pärast. Pigem oli murettekitav õpetamine kui niisugune ise, sest alati on olemas oht, et järsku saavad sõnad otsa ja lihtsalt midagi ei ole enam öelda. Praeguseks on selline kartus möödunud, jäänud vaid väike hirm selle ees, et õpilasi öeldu ei huvita ja neile ei ole piisavalt pakkuda.

Kõige halvemaks küljeks hariduse pakkumise juures peab õp. Põdra kontrolltööde tegemise vajalikkust, kui oleks võimalik, siis jätkaks ta tööd tegemata ja hinded hoopis panemata. Paraku pole vastavat hästitoimivat süsteemi veel

välja arendatud ja üks lepitakse ka olemas-olevaga. Kuid iga kontrolltööga näeb ta, kui palju on õpilastel tema jutust meelde jäänud ja kui hästi on neid õpetatud, see tulemus ei pruugi aga alati just eriti rõõmustav olla. Nii selgub, kui vähe on inimesteni tegelikult jõudnud sellest, mida ta on püüdnud neile edasi anda. Loomulikult ei tähenda see seda, et häid tulemusi ei oleks, lihtsalt võiks neid alati rohkem olla.

Kõige parem on õpetamise juures aga näha, et noortele käsitletavat teemat tõesti korda lähevad. Eriti rõõmustav on, kui õpetajale vastu vaieldakse, sest see näitab, et õpilastel ei puudu oma arvamus ning maailmavaade ja nad on võimelised oma seisukohti ka hästi põhjendama. Veel on õpetamise üheks plussiks see, et nüüd tunneb õp. Põdra, et on võimeline viima oma mõtteid tasandile, mida ta varem ei tundnud, või mis olid keskkooli lõpu ga lihtsalt ununenud. Õpetamine paneb teda taas endasse vaatama viisil, millega ta gümnaasiumiaastail esseid kirjutas ja

mõtterännakutel viibis. Kuid arenemisruumi on ka selles valdkonnas alati.

Küsimuse peale, miks õp. Põdra kõiki õpilasi teietab (vanusevahe ei ole ju eriti suur), vastas ta, et erinevatest allikatest kuuldu põhjal on kinnistunud vastavad põhimõtted. Talle meeldib, kuidas asjaolu põhjendab näitleja ja õpetaja A. Üksküla, kelle veendumuse kohaselt on igal inimesel erinevas keskkonnas oma roll ning koolis on õpilasel etendada üks osa, õpetajal teine. Õpetajarolliga lihtsalt kaasneb õp. Põdra arvates teietamine, väljaspool kooli ei ole tal sinatamise vastu mitte midagi.

Esimesed tunnid möödusid noorel õpetajal oma tulevase hoolealuseid tundma õppides, mistõttu ei olnud ka erilist ärevust. Kuid liigset mugavust ei tohi klassi ees olles kunagi tunda, sest nii võib pedagoog kaotada oma autoriteedi ja mõju.

Oma tulevast ametit on Priit ikka sidunud kooliga, mõni aeg tagasi oli tal soov kunagi õpetada nii väikeses maakoolis kui suurlinnas, et siis näha millised on nendevahelised erinevused. Kuigi Jõgeva, mis on just nende kahe vahepealne, tema plaanid mõneti segi paiskas, ei ole ta kunagi välistanud ka meie koolis õpetamist. Pärast kolmanda aasta lõpule jõudmist ülikoolis ootab õp. Põdrat aasta sõjaväes, ent peale seda loodab ta siiski jätkata õpinguid magistra-tuuris ning suure tõenäosusega naaseda ka klassi ette.

Merli Kirsimäe

Õpside ponnistused teadmistemaailmas

Võib ikka üsna nõrdimusttekitav olla, kui õpetaja suvatseb mõnikord ette teatamata tunnikontrolli teha. Ja kui veel eelmistest tunditest suurt midagi meeles ka pole, no siis on asi ikka täitsa hull. Aga kuidas suhtuvad õpetajad sellisesse katsumusse ise? Panime proovile kolm meie kooli õpetajat, et näha kui laiad on nende teadmised erinevates valdkondades, mitte ainult nende enda aines. Punkte ja hindeid me õpetajatele siiski panema ei hakanud, eks igaüks otsustab ise, millise hinnangu nad neile annaksid.

Küsimused :

- 1) ladina keel: Mida tähendab Piiblist tulnud väljend *margaritas ante porcos*?
- 2) eesti keel: Pane kirjavahemärgid: Juhan Liiv sündis 30 aprillil 1864 aastal Tartumaal Alatskivi vallas.
- 3) psühholoogia: Mida tähendab *somnambulism*?
- 4) ühiskonnaõpetus: Kui kauaks valitakse ametisse kohtunikud?
- 5) matemaatika: Arvuta peast $32 \cdot 56$
- 6) geograafia: Kui pikk on Suur Emajõgi ?
- 7) kirjandus: Kes on kirjutanud komöödia "Tõrksa taltsutus"?
- 8) ajalugu: Mis aastal algas Suur Prantsuse Revolutsioon?
- 9) sport: Mitmeruudulisel laual mängitakse rahvusvahelist kabet?
- 10) muusika: Kui vana on Madonna?

Alter Ego

Õp. Ester Pärn (matemaatika):

- 1) Ei tea
- 2) Juhan Liiv sündis 30.aprillil 1864 aastal Tartumaal, Alatskivi vallas.
- 3) Unes kõndimine
- 4) 5 aastaks
- 5) 1792
- 6) Klassist kõnnib mööda õp. Javois, ta kutsutakse appi ja koos jõutakse vastuseni- 80 km.
- 7) Kahtleb palju, aga lõpuks (väikeste vihjete abil) jõuab vastuseni- Shakespeare
- 8) Meenutab esialgu hoopis sündmusi, lõppvastuseks midagi 1800 ringis
- 9) 144 ruudulisel
- 10) 42

Õp. Urmas Mikko (tööõpetus):

- 1) Pakub küll midagi sadamaga seoses, (porcos-port-sadam), aga lõpuks tunnistab, et ei tea.
- 2) Muudab lause hoopis selliseks: Juhan Liiv sündis 30-ndal aprillil 1864-ndal aastal Tartumaal Alatskivi vallas.
- 3) Kuutõbi
- 4) Määramata ajaks
- 5) Jõuab ülikiirelt vastuseni- 1612
- 6) 56 km
- 7) Shakespeare
- 8) 1816 (samuti väga kiirelt)
- 9) 64 ruudulisel
- 10) 52

Õp. Raivo Meitus (arvutiõpetus) :

- 1) Midagi veiniga seoses..?
- 2) Juhan Liiv sündis 30. aprillil 1864 aastal Tartumaal, Alatskivi vallas.
- 3) Ei tea
- 4) 5 aastakas
- 5) 1736
- 6) 127 km
- 7) Ei tea
- 8) 1799?
- 9) 64 ruudulisel
- 10) 47

Oiged vastused: (1) pärid sigade ette (pilduma) (2) Juhan Liiv sündis 30. aprillil 1864. aastal Tartumaal Alatskivi vallas. (3) unes kõndimine, kuutõbi (4) terveks eluks (5) 1792 (6) 100 km (7) William Shakespeare (8) 1789. aastal (9) 100 ruudulisel (10) 48 (sünd. 1958)

Salongiõhtu 1. detsembril. Edasine info koolist.

Vilistlane Piret on leidnud oma tee elus

Piret Järv lõpetas Jõgeva Gümnaasiumi 2003. aastal. Kooliajal tegeles Piret ka tantsimisega (lõpetas Jõgeva Kultuurikeskuse Tantsustuudio), kuid otsustas siiski koreograafiat mitte õppima minna. Mõnda aega tegeles ta ka muusikaga: kirjutas mõned lood ning käis ka räppari/lauljana laval. Oli ka naishääl oma stiili Eesti originaalseima esitaja Chalice'i plaadil, loos „Peremeesorganismid” (teate küll seda hittlaulu: „naised, naised, mis te teete?...jne.”)

Aastal 2004 astus Piret Tartu Kõrgemasse Kunstikooli. Esimesel aastal proovis sisse saadafotograafia- ja tekstiili osakonda. Tekstiili eksameid ei teinud ta lõpuni..” No eksamid käivad terve nädal ja kui sa proovid kahte osakonda korraga sisse saada, siis on pinge veel suurem ja esimesel korral olin lootuse suhteliselt kaotanud, aga eks vigadest õpibki ja katsetamine, proovimine teeb enesekindlamaks ja tugevamaks.” Teisel aastal meedia ja

reklaamikunsti osakonda ning tekstiiliosakonda proovides sai ta viimasesse sisse. Nüüd on tal hea meel, et tekstiili sai, sest see istub talle väga hästi. „Näen nüüd ka mida teistes osakondades tehakse. Enne nagu polnud erilist ülevaadet, lihtsalt nime järgi või netist loetu põhjal otsusta, aga jah.. nüüd olen küll nagu kala vees.” Hetkel on Piretil käsil kolmas aasta. Üldse kokku on vaja selles koolis oskusi koguda neli aastat. Kooliga on ta enda sõnul väga rahul. „Tunnen, et saan siin teha, mis mulle tõsiselt meeldib ja milles ma ka osav olen.”

2006 aastal 1. mail pääses Piret läbi konkursi esitama oma moekollektsiooni „Attitude Matter” üritusel „PROJEKT: MOODPERFORMANCE-TANTS”, mis toimus Tartus Sadamateatris. Septembris 2006 oli Jõgeva Linnaraamatukogus üleval tema esimene isiknäitus „13 Patja”, kus käsitöö õpetaja Eike Salu meelde tuletas, kuidas tööõpetuse tundides ei tahtnud Piret kunagi täpselt seda teha, mida pidi, aga eks need kunstnikud kipugi sellised olema. Samal aastal kandideeris Piret ka Tartu valla stipendiumile, kus arvestati õpitulemusi ja iseseisvat loomingulist tegevust ning stipendium (15 000.-) kuulub nüüd talle.

Noor ja edukas kunstnik ütleb oma praeguse elu kohta järgmist: „Tahaks veel

saja asjaga korraga tegeleda, aga paraku ei ole kõige jaoks kuskilt aega võtta”

Praegustel (ja ka tulevastel) abiturientidel soovib Piret mitte liiga palju muretseda, kui esimesel aastal kohe kooli sisse ei saa, aga see muidugi ei tähenda, et võib end ka lõdvaks lasta, kuna temagi sai soovitud kohale alles teisel aastal. Inimesed on küll erinevad, aga kui ikka püüda ja õppida, siis lähevad asjad ise lõpuks paika. Ka seda ei pea kohe teadma, mis on just see õige asi, mida õppima minna. Hiljem võib vajadusel oma valikut muuta ning ega ükski lisatarkus nüüd mööda külgi maha ka ei jookse.

Reelika Kokla

10d klassist õhku b koostöövõimet ja toredust

Kui paluda 10d klassi (klassijuhataja Tiit Naarits) õpilasel iseloomustada oma klassi, siis ei peaks ta just kaua mõtlema ja ütleks: „Meie klassis käivad elurõõmsad, sõbralikud ja abivalmis noored, kellel ei puudu huumorisoon ega tahe õppida ning elus edasi jõuda.” Kui oli tarvis kirjutada paar sõna oma klassi kohta, siis peale küsitlust võis igalt teiselt

paberilt lugeda taolist teksti. See annab märku ainult sellest, et vähese ajaga oleme sõbrunenud ning on tekkinud ühtekuuluvustunne.

Ükski tund ei möödu ilma naerupahvakute ja humoorikate kommentaarideta. Õpetajad on öelnud, et kui me samas vaimus jätkame, siis saame kindlasti osaleda programmis „Jõuluks koju”, aga see ütlus meid ei heiduta. Meie loodame vana-sõnale „Algul ei saa vedama,

hiljem ei saa pidama.”

Kindlasti suhtusid tulevased kümnendikud enne kooli algust uude õppeaastasse kerge umbusuga, kuid pärast esimest nädalat selgus, et olukord pole üldse hull.

10d klassi õpilased võivad kõik ühest suust öelda, et nende klass on gümnaasiumi üks toredamaid klasse.

Merlin Paju

Erimeelsustest hoolimata tugev kooslus 10b klassis

Praeguses 10b klassis (klassijuhataja Maret Oja) on enamus endise 9a klassi õpilasi, juurde on tulnud noori teistest koolidest ja endistest paralleelidest. Uued tulijad võeti eelarvamuste vastu, mis näitab, et õpilased on valdavalt väga tolerantset. Ka õhkkond õppimiseks on meeldiv, mida on maininud ka õpetajad, kes meile tunde annavad.

Juba uue kooliaasta algusest on meid suunatud humanitaarsusele. Klassis on aktiviste igast valdkonnast: tantsijaid, lauljaid, pillimängijaid,

näitlejaid, sportlasi ja kunstnikke. Inimesed on loovad, kuid alati ei ole koostöö sellest hoolimata kõige parem. Põhjuseid on mitmeid, kuid peamiseks see, et me oleme kõik väga erinevad isiksused. Aga just see teeb ühest klassist huvitava koosluse. Kuid üks korralik klass ei saa kokku vaid selleks, et koos koolipinke nühkida, meiegi suhtleme ka peale tundide lõppu.

Klass jaguneb kokkuhoidmise seisukohalt enamjaolt kaheks: need, kes soovivad klassi liita, ja need, kes sellest väga huvitatud ei ole. Nagu igas teiseski klassis, on ka meie omas eraldiseisvad

grupid täiesti olemas.

Suhtumine õppimisse on samuti isikust olenevalt erinev. Kuid abivajajaid toetatakse ja püütakse aidata igal moel, peaasi, et ise huvitatud oldaks. Kahjuks on ka meie seas neid, kes ei ole veel aru saanud, et nad on gümnaasiumis. Jääb üle vaid loota, et kolme eelseisva aastaga saavad kõik meist aru, mida nad kunagi kavatsevad edasi teha ja püüdlevad oma eesmärkide poole kaaslaste julgustuse ja õpetajate toetuse saatel.

Maarja Lillis

Lustakas, aga reaalne 10a

10a on väga muhe ja tore klass, kuhu on sattunud palju erinevaid inimesi, aga meid kõiki ühendab see, et oleme valinud reaalklassi. Tore, et kõik meist on abivalmid ja sõbralikud ning üheskoos püüame jõuda püstitatud eesmärkideni, näiteks osalesime „suitsuvaba klassi” konkursil.

Võtame, nagu ühele keskkooliklassile kohane, aktiivselt osa ka koolivälisest tegevusest. Palju tegeletakse spordiga - võrkpalli, saalihoki, korvpalli, kergejõustiku, ratsutamise ja palju muuga. Käiakse ka laulmas ja rahvatantsus.

Nagu vahetundides näha võib, mängib suur osa reaalklassi

liikmetest kaarte, kas siis klassis või koridoris, kuidas kunagi. Tunnidki on meil alati lõbusad, eriti kui tuleb teha rühmatöid. Kui õpetajad tehnilist abivajavad siis kutsutakse Indrek Juur, kes oskab alati võimatu võimalikuks teha. Kõige esimesena saab füüsika ülesanded lahendatud Kaido Jõgi ja kui Viljar või lihtsalt Villu tahvli ette läheb, siis klass vahel lausa plaksutab. Õpetajate päeval suutis ta naerma ajada kõiki, lugedes tundides ette Cosmopolitani. Tihti saab tunni ajal magamise eest pahandada Angela, kuid kõik see teebki meie klassi omapäraseks. Väga vahva on informaatika tund, kus kõik on heatujulised, kaasaarvatud õpetaja. Seal saab muusikat

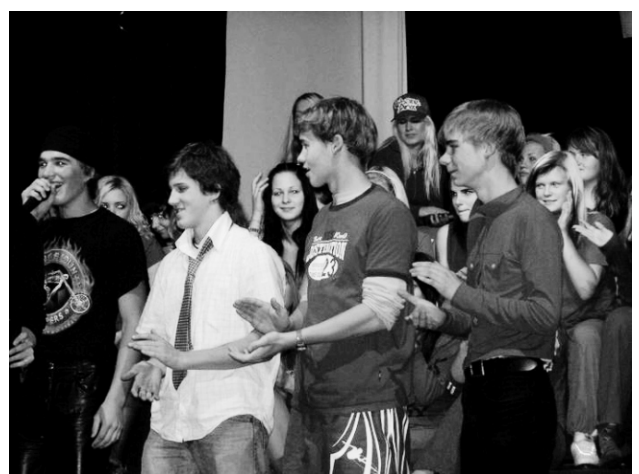
kuulata ja ennast vabalt tunda, õppimist unarusse jätmata.

Meil on super klassijuhataja Anneli Jäme, kes on range, kuid samas ka arusaav, hoolitsev ja lustakas. Samuti on kõik aineõpetajad meeldivad. Paistab ka, et kõik uued õpilased on kohanenud ja sõpru leidnud, mis on igati tore.

Loodevasti kujunevad järgnevad kolm aastat meelde jäävalt rõõmsaks, seltskondlikuks ja kõik hakkavad omavahel veel paremini läbi saama.

Maarja Paju ja Angela Maasalu

Rebaste päev pildis

Fotod: Varmo Ernits

JJ-Street DanceCompany nüüd ka Jõgeval

Alates 6.-dast septembrist, alustas ka Jõgeval JJ-Street DanceCompany oma tegevust, millest hetkelise seisuga võtab osa üle 40-ne tantsija. Tantsutunnid toimuvad Jõgeva spordikeskuses „Virtus“.

Mis on JJ-Street? See on tantsustuudio, mille juurde kuulub ka tõllomanäoline ellusuhtumine. Võimalik on õppida hip-hop, locking, popping, boogalo ja street-funk tantsustiile, mida kokku võibki nimetada tänavatantsuks. Liikumine on jõuline, energiline ning võib koosneda sadadest erinevatest liigutustest. Tähtis on tunda end ühtse grupina, olla aktiivne ja vältida tunnet „mina olen teistest parem“. Kõik on grupis võrdsed, olenemata isegi sellest milline välja nähakse. Selliste tingimuste täitmisel edeneb grupitöö jõudsalt.

Kes meile tunde annab? Treeneriks on üks vahvamatest isikudest, keda tean: Britta. Ta on alati

elurõõmus, abivalmis, positiivse ellusuhtumisega ja loomulikult ka väga hea õpetaja ning sellest tingituna tekib soov alati trennis olla ja mitte tühja-tähja tõttu puududa. Britta alustas tantsimisega juba kolme aastaseks läbis erinevaid

tantsustuudioid kuni aastani 2003, mil ta saabus JJ-Street DanceCompany'sse tegutsedes siin praeguseni. Väidetavalt tunneb ta end meie seltsis hästi ning kui treeneril on hea, siis tunneme ka meie end paremini.

Mis on tunniks vajalik? Kõige mugavam on tantsida ülilaiade riietega, kuna see tekitab vajaliku tunnetuse hip-hop tantsu juures. Soovitav on kanda kaasas ka tunnis veepudelit, millega end

vahetevahel kosutada saaks ning loomulikult peaks tantsijal olema ka tahe tantsida.

Lisaks tavalistele tantsutundidele toimuvad ka üleriigilised koolitused, kus erinevate linnade tantsijad ühinevad üheks suureks perekonnaks. Tunde annab siis tantsustuudio algataja Joel Juht ise ja mõni proff tantsija välismaalt. Sellised koosviibimised on just kõige huvitavamad ja annavad palju juurde.

Kõigele lisaks on võimalik käia ka koos talvemõnust nautimas. Tüüpiline on igaastane lumelauasõit, kuid välistatud ei ole ka suusad või kelk? Toimuvad ka teistsugused koosviibimised nt. nagu filmiõhtud ja jõulupeod. Trennivälised kokkusaamised ühendavad meid veelgi rohkem.

Ma arvan, et tantsustuudio avamine ka Jõgeval oli vägagi õige tegu, sest nagu küsitlematelt selgus, tundsid nad just millestki taolisest siin puudust.

Laura Järv

"Koolimeedikud" väisasid seekord Tartut

"Põhiklots - Mis mõttes nagu?" Just see on tänavuse meedialaagri lehe nimi.

Noorte Meediaklubi (NMK) organiseeritud laager 3-5. novembril Miina Härma gümnaasiumis oli järjekorras juba kaheksas ning tõi kokku taas rohkesti noori erinevatest Eesti paigust. Ka meie koolilehe toimetuse oli esindatud.

Suure osa ajast laagris sisustasid grupisisesed loen-

gud. Samuti käisid kohal kuulsad külalised (Priit Pullerits ja Juku-Kalle Raid), ning loomulikult on iga meedialaagri lahutamatuks osaks mängud, mis toimusid ka enamjaolt grupisiseselt.

Põhiülesandeks oli artikli kirjutamine, mis kestis peaaegu terve teise päeva. Ka grupijuhid (NMK liikmed, enamasti kõik noored ajakirjanikud) aitasid selles

osas laagrilisi ning lõpuks valiti kõikidest lugudest välja sobilikud laagrilehte. Leht ilmus kolmanda päeva hommikul ning parimatele kirjutajatele olid ka auhinnad.

Noorte Meediaklubi jätkab kindlasti laagrite korraldamist ja lisaks sellele viivad nad läbi ka üleriigilist koolilehete ja raadiote võistlust.

Merli Kirsimäe

SÜGIS...

...on jube. Need haiglaselt kollased ja punased lehed lämmatavad mind. Ma ei suuda! Iga päev, kui töölt koju lähen, pimestavad need mu silmi. Õnneks on hommikuti nii pime, et ma ei näe isegi oma teerada. Sellel lihtsal põhjusel leiangi end sageli näoli porilombist. Noored vilkad kitsed tormavad must irvitades mööda. Tore siis, et mõne inimese kannatused teistele nii suurt rõõmu valmistavad.

Lehtede juurde tagasi pöördudes .. tahaks nad kõik ära põletada! Aga kulu põletamise eest saab trahvi. Naabri-Vambola alles põletas siin eelmisel nädalal. Küll tuleb alles nendest väikestest kirevatest narrijatest tossu, terve küla oli selle alla mattunud. Ja mina sain kõik jälle enda kaela. Räägiti, et lüpsin Maiu lehma enda oma asemel, no mis teha, kui ei näe midagi.

Eile käisid Vambolal lapselapsed külas. Nad nägid välja hullemad kui kõik sügiseseid puulehed kokku. Veikol olid juuksed sinised

peas, kulukate mõlemal põlvel suured täiskasvanud vahtralehe suurused augud sees, dressipluus oli ka jube kulunud ja räbal, paistis suisa läbi! Ma imestan, et tal kõndides need suured kohmakad saapad jalast ära ei kukkunud, paelad tolknesid kogu aja jalus, kui ta siin lehti riisus. Ega ta neid lehti ka riisuda ei osanud, ilma rehata ongi raske. Tuli kasvuhoonest välja, omal ainult peotäis mingeid rohekaid lehti käes. Ei tea mispärast ta need tuppa viis, aga see ei olegi siinkohal tähtis.

Poiss on linnas nii pätikas kätte ära läinud - istus rahumeeli trepi peal ja tõmbas suitsu. Einoh see Vamps ise üldse ei vaata ka mida ta võsukesed teevad. Päevad otsa askeldab seal kuuri all oma vana zigulli kallal. Ma ütlen talle pidevalt, et sellest enam asja ei saa! Aga noh, usk sureb viimasena.

Sain omale koera. Ta on väga ilus. Panin talle nimeks Koer. Ma arvan, et see nimi sobib talle ideaalselt. Koerast on ikka kasu kah. Möödunud nädalal tõi iga päev ühe kana või pardi koju. Terve pere sai söönuks. Koer teeb meil ikka trikke ka -

tõmbas kõik kardinad alla ja näris pesumasina läbi. Teda ajavad ka need lehed närvi.

Vahur ajab mul kopsu üle neeru. Esiteks ta nimi kõlab nagu vahtraleht. Teiseks ajab ta siin kõigile kärbseid pähe, et marutaudis rebased käivad tal ka nu murdmas. Seni ilne vanamees. Lehed on tal ka õue pealt riisumata, ise veel suur ärimees. Käib turu peal kapsaid müümas.

Arvake mida tahate, ma lähen igatahes tuppa ära, ma enam ei suuda.

Diit, oktoober 2006

Bruno anekdoodirubriik

Kolmel poisil kodutöö tegemata. Pöörduvad ühe tüdruku poole, et maha puksida, kuid tüdrukul vaid üks ülesanne tehtud. Üks poiss arutleb: "Mis mõtet maha kirjutada üht, kui neli ülesannet nagunii puudu." Teine: "Ah kirjutan vähemalt selle ühe, ikka midagi tehtud!" Kolmas...läheb teist tüdrukut otsima, kellel kõik koduülesanded tehtud.

Küsid Brunolt, miks ta anekdooti kirjutades nii tõsise näoga on, vastas ta, et naljategija peab ise alati tõsiseks jääma, publik on see, kes naerab. Võrdluseks tõi ta Charlie Chaplini filmid. Tema ei naernud ju kunagi, ometi oli publik pidevalt naerukrampides.

Eesti folk-metal rokkis Rootsis Eurovisioonil

Euroopa vähem-tarvitatud keelte Eurovisiooni-võistlus toimus 14. oktoobril 2006. aastal Rootsis. Üle 60 artisti üle Euroopa soovisid Eurovisioonist osa võtta, kuid zhüriil oli raske otsus nende hulgast välja valida parimad 11. Nende hulgas valiti välja aga ka Eesti oma bänd Raud-Ants, kes esindas vadja keelt.

Finaalis osales 11 artisti, kes kõik esitasid erinevates vähemuskeeltes oma laulu. Esindatud olid:

Anna Murray & Iain

Findlay Macleod - Gaelic

(gaeli keel)

Arbgarbe - Furlanic

Gari - Basque (baski keel)

Johan Kitti & EllenSara

Bæhr - Sámi (saami keel)

Jord - Meänkieli

Karavan Familia - Romany

chib (mustlaskeel)

Liza - Occitan

Moot - Manx-gaelic (mänksi keel)

Narf - Galician (galilea keel)

Raud Ants - Voti (vadja keel)

Van Wieren- Frisian (friisi

keel)

Eurovisiooni võitis Johan Kitti & EllenSara Bæhr saamikeelse lauluga, Raud-Ants lauluga "Kui miä kazvolin kanaine" jäi kahjuks 9. kohale.

Raud-Ants on üks tuntumaid Eesti *folk-metal* artiste. Nende muusika on regivärsiline, kasutatud on mitmeid huvitavaid pille, s.h. ka hiiu kannelt. Nad esitavad rahvamuusikat, nende eesmärgiks on kanda edasi Eesti mineviku pärandit muusika teel. Lüüriline regilaul on seotud *heavy-metaliga*. Nad on mitmeid kordi üles astunud ka Viljandi pärimusmuusika festivalil.

<http://www.raud-ants.com>

Kadi-Liis Veiman

Kuhu on jäänud leiva au?

Mitmeid sajandeid on eestlased hoidnud oma toitu pühana, leival oli peale söögiks olemise ka sümboolne tähendus-leiva lõikas lahti alati pereisa, leib seisis alati laual, leiba ei pandud mitte kunagi tagurpidi mis pidavat halba õnne majja tooma. Leib valmistati alati ise, ei soovitud mitte „Head isu!” vaid „Jätku leiba!” On olnud aegu, kus inimesed oleks andnud tükikese leiva eest oma elu.

Praegusel ajajärgul on käivitunud tagurpidine protsess- sööki ei kasutata alati söömise eesmärgil. See visatakse minema või tehakse toiduga nalja. „Leivasõda” sööklas või klassiruumides on

tõsine probleem, mis näitab suhtumist toitu ja kaudselt ka nendesse, kes näevad vaeva toidu valmistamisega või siis selle jaoks raha teenimisega. Praegune põlvkond, kes on kasvanud üles üldises heaolus, ei oska toitu ära visates mõteldagi selle peale, kui palju vaeva on keegi näinud ja mis väärtus toidul peale söömise veel on. Leib ei ole enam au sees.

Toiduga mängimine ja selle mõnitamine on süvenev probleem ka koolis. Sellele on raske lahendust leida. Praegu on olukord, kus õpilased ei saa toitu sööklast välja viia ja menüü on paigutatud nii, et oleks võimalikult vähe neid

toite, mis on eraldi pakendis. Põhjuseks ongi just see, et mõningad õpilased ei oska lugupidavalt toitu suhtuda.

Üheks lahenduseks võiks olla loengud, eelkõige põhikoolile, kuidas käituda toiduga kultuuriselt. See võiks hõlmata nii üleüldisi viisakusreegleid kui ka mitmeid einestamisega seotud toiminguid. Lisaks ka toitumiskultuur minevikus. Need igapäevased vajalikud teadmised, mida võib olla iga kodu oma lastele ei võimalda, peaksid kooli õppekavas eraldi olemas olema.

Austus leiva vastu näitab ka austust teiste vastu.

Kadi-Liis Veiman

Tallinnas Eesti Näituste messikeskuses (Pirita tee 28)

toimub

30 november - 2 detsember

NOORTE INFOMESS TEEVIIT 2006

Lisainformatsioon : <http://www.teeviit.ee>